

การจัดกันระหว่าง ประโยชน์ส่วนบุคคล กับ ประโยชน์ส่วนรวม

ม. 126

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561

ห้าม

- ① กรรมการ ป.ป.ช.
- ② ผู้ดำรงตำแหน่ง
ในองค์กรอิสระ
- ③ เจ้าพนักงานของรัฐ
ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช.
ประกาศกำหนด
- ④ คู่สมรสของ ① - ③

ห้ามดำเนินกิจการดังต่อไปนี้

เป็นคู่สัญญา หรือ บิส่วนได้เสีย
ในสัญญาที่กำกับหน่วยงาน
ของรัฐที่ตนปฏิบัติหน้าที่อยู่

เป็นหุ้นส่วนในห้างหุ้นส่วน หรือเป็นผู้ถือหุ้น
ในบริษัทที่เข้าเป็นคู่สัญญากับหน่วยงาน
ของรัฐที่ตนปฏิบัติหน้าที่อยู่

รับสัมปทาน หรือคงถือไว้
ซึ่งสัมปทานจากรัฐ
หน่วยราชการ หน่วยงาน
ของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือ
ราชการส่วนท้องถิ่น

เข้าไปมีส่วนได้เสียในธุรกิจของ
เอกชน ซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับ
ดูแล ควบคุม หรือตรวจสอบ
ของหน่วยงานของรัฐที่ตน
สังกัดอยู่ หรือปฏิบัติหน้าที่อยู่

ในฐานะที่ตนเป็นผู้มีอำนาจในการกำกับ ดูแล ควบคุม
ตรวจสอบ หรือดำเนินคดี ไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อม

หรือ เข้าเป็นคู่สัญญากับรัฐ
หน่วยราชการ หน่วยงาน
ของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือ
ราชการส่วนท้องถิ่น
อันมีลักษณะเป็นการ
ผูกขาดเด็ดขาด

หรือ เป็นหุ้นส่วนในห้างหุ้นส่วน
หรือเป็นผู้ถือหุ้นในบริษัทที่
รับสัมปทาน หรือ เข้าเป็น
คู่สัญญาในลักษณะดังกล่าว

โดยเข้าไปมีส่วนได้เสียในฐานะ:

- กรรมการ
- ที่ปรึกษา
- ตัวแทน
- พนักงาน
- ลูกจ้าง

ซึ่งโดยสภาพของผลประโยชน์
ของธุรกิจของเอกชนอาจขัด
หรือแย้งต่อประโยชน์ส่วนรวม
หรือประโยชน์ทางราชการ หรือ
กระทบต่อความมีอิสระในการ
ปฏิบัติหน้าที่ของตน

คู่สมรส

หมายความว่ารวมถึงผู้ซึ่งอยู่กินกันฉันสามีภริยา
โดยมิได้จดทะเบียนสมรสด้วย

หลักเกณฑ์การอยู่กินกันฉันสามีภริยา

- ได้ทำพิธีมงคลสมรสหรือพิธีอื่นใดในทำนองเดียวกัน
- เจ้าพนักงานของรัฐแสดงให้เห็นปรากฏว่ามีสถานะเป็นสามีภริยากัน
หรือมีพฤติการณ์เป็นที่ยอมรับของสังคมทั่วไป
- เคยจดทะเบียนสมรส ต่อมายกทะเบียนหย่าขาดกัน แต่ยังคงแสดง
หรือมีพฤติการณ์เป็นที่ยอมรับของสังคมทั่วไปว่าเป็นสามีภริยากัน

การขัดกันระหว่าง ประโยชน์ส่วนบุคคล กับ ประโยชน์ส่วนรวม

ม. 127

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561

① กรรมการ ป.ป.ช.

② ผู้ดำรงตำแหน่ง
ในองค์กรอิสระ

③ ผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง

④ ผู้ดำรงตำแหน่ง
ทางการเมือง

ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

ห้าม

ห้าม ดำเนินการใดตาม ม. 126 (4)

นับแต่พ้นจากตำแหน่งภายใน **2 ปี**

เข้าไปมีส่วนได้เสียในธุรกิจของเอกชนในฐานะ

กรรมการ

ที่ปรึกษา

ตัวแทน

พนักงาน

ลูกจ้าง

ซึ่งธุรกิจนั้นอยู่ภายใต้การกำกับ ดูแล ควบคุม หรือตรวจสอบของหน่วยงานของรัฐ
ที่ตนสังกัดหรือปฏิบัติหน้าที่อยู่ ซึ่งโดยสภาพของผลประโยชน์ของธุรกิจของเอกชน
อาจขัดหรือแย้งต่อประโยชน์ส่วนรวม หรือประโยชน์ทางราชการ หรือกระทบต่อ
ความมีอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ของตน

ม. 126

แตกต่างกันอย่างไร ?

ม. 127

กรรมการ ป.ป.ช.
ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ
เจ้าพนักงานของรัฐ
ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนด

ตำแหน่ง

ห้ามดำเนินการตาม ม. 126 (1) - (4)

บังคับใช้ ขณะดำรงตำแหน่ง

บังคับใช้กับคู่สมรสด้วย

กรรมการ ป.ป.ช.
ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ
ผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง
ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนด

ตำแหน่ง

ห้ามดำเนินการตาม ม. 126 (4)

บังคับใช้ หลังพ้นจากตำแหน่ง

ไม่บังคับ ใช้กับคู่สมรส

การขัดกันระหว่าง ประโยชน์ส่วนบุคคล กับ ประโยชน์ส่วนรวม

ม. 128

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561

- **เจ้าพนักงานของรัฐ**
ทุกตำแหน่ง
(เจ้าหน้าที่ของรัฐ
ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ
และคณะกรรมการ ป.ป.ช.)

การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด

หลักการ

**ห้ามเจ้าพนักงานของรัฐรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด
อันอาจคำนวณเป็นเงินได้**

และยังห้ามผู้ซึ่งพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงาน
ของรัฐมาแล้ว **ยังไม่ถึง 2 ปี** ด้วย

หมายถึง **สิ่งที่มีมูลค่า** ได้แก่
การลดราคา การรับความบันเทิง
การรับบริการ การรับการฝึกอบรม
หรือสิ่งอื่นใดในลักษณะเดียวกัน

ข้อยกเว้น

เจ้าพนักงานของรัฐสามารถรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดได้ ในกรณีดังนี้

- 1 มีกฎหมายอนุญาตให้สามารถรับได้
เช่น การที่เจ้าพนักงานของรัฐเดินทางไปปฏิบัติ
ราชการต่างจังหวัด สามารถเบิกค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทาง
ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการได้
- 2 เป็นการรับจากบุพการี ผู้สืบสันดาน หรือญาติ
โดยจะต้องเป็นการให้ตามประเพณี หรือ
ตามธรรมเนียมรยาตามฐานานุรูป

- 3 เป็นการรับ **โดยธรรมจรรยา** จากบุคคลอื่นซึ่งมิใช่ญาติ

คือ การรับจากบุคคลที่ให้ถึงในโอกาสเทศกาลหรือวันสำคัญ
รวมถึงการแสดงความยินดี การแสดงความขอบคุณ
การต้อนรับ การแสดงความเสียใจ หรือการให้ตามมารยาท
ที่ต่อปฏิบัติกับในสังคม

ตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

- การรับจากผู้ซึ่งมิใช่ญาติที่มีราคาหรือมูลค่าในการรับ
จากแต่ละบุคคล แต่ละโอกาส **ไม่เกิน 3,000 บาท**
- การให้นั้นเป็นการให้ในลักษณะให้กับบุคคลทั่วไป

หรือ

“การสร้างวัฒนธรรมแยกแยะประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวมของบุคลากรภาครัฐ และการสร้างจิตสำนึกและค่านิยม ให้ต้นตอละอายต่อการทุจริตประพฤติมิชอบทุกรูปแบบ”

โดย นายคุณาพันธ์ พงศ์ไตรปิฎก เจ้าพนักงานป้องกันการทุจริตชำนาญการ
สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเพชรบูรณ์

รู้จัก

เข้าใจ

ใช้เป็น

ଜି
ଉ
ବି
ସମ୍ବ

ป.ป.ช. ?

กินได้ป..

ไปป่าช้า....

ไปเป็นชาติ...

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
Office of the National Anti-Corruption Commission

ใจไม่ขาดใจ

ภารกิจหลักของสำนักงาน ป.ป.ช.

1. ป้องกันการทุจริต
2. ปราบปรามการทุจริต
3. ตรวจสอบทรัพย์สิน

အိပ်မက်

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560

หน้าที่ของบุคคล

มาตรา 50 (10) บุคคลมีหน้าที่ไม่ร่วมมือ
หรือสนับสนุนการทุจริตและประพฤติมิชอบทุกรูปแบบ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560

หน้าที่ของรัฐ

มาตรา 63 รัฐต้องส่งเสริม สนับสนุน และให้ความรู้แก่ประชาชนถึงอันตรายที่เกิดจากการทุจริต และประพฤตินิยมชอบทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน และจัดให้มีมาตรการและกลไกที่มีประสิทธิภาพ เพื่อป้องกันและบริหารจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบอย่างเข้มงวด รวมทั้งกลไกในการส่งเสริมให้ประชาชนรวมตัวกันเพื่อมีส่วนร่วมในการรณรงค์ให้ความรู้ ต่อต้าน หรือชี้เบาะแส โดยได้รับความคุ้มครองจากรัฐตามที่กฎหมายบัญญัติ

ยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ระยะที่สาม)
พ.ศ. 2560 - 2564

- เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

- ระดับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perception Index : CPI)
สูงกว่าร้อยละ 50

ยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ระยะที่สาม)

พ.ศ.2560 - 2564

6 ยุทธศาสตร์ชาติฯ ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ยุทธศาสตร์ที่ 1
การสร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริต

ยุทธศาสตร์ที่ 2
การยกระดับเจตจำนงทางการเมือง
ในการต่อต้านการทุจริต

ยุทธศาสตร์ที่ 3
การสกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบาย

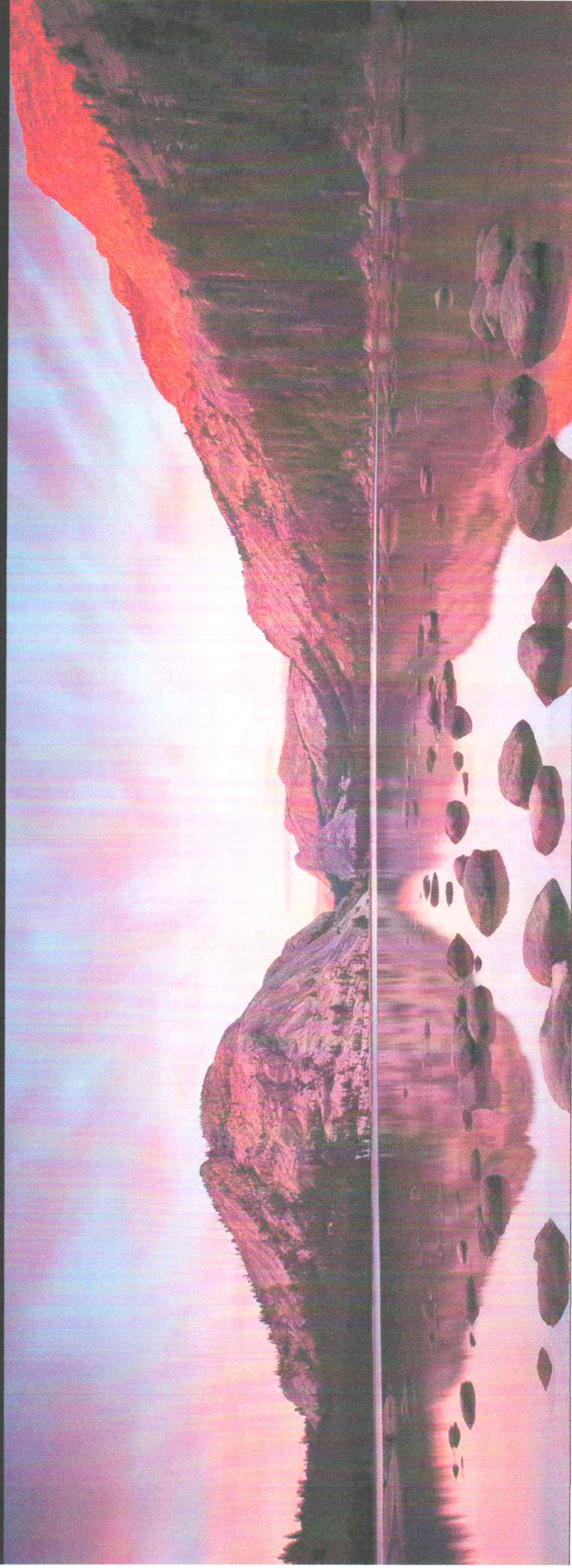
ยุทธศาสตร์ที่ 4
การพัฒนาระบบการป้องกันการทุจริตเชิงรุก

ยุทธศาสตร์ที่ 5
การปฏิรูปกลไกและกระบวนการปราบปราม
การทุจริต

ยุทธศาสตร์ที่ 6
การยกระดับดัชนีการรับรู้การทุจริต

Corruption Perception Index

ดัชนีการรับรู้การทุจริต

สถานการณ์การทุจริตของไทยในระดับสากล

CPI ดัชนีการรับรู้การทุจริต

- Corruption Perception Index

นิยาม : เครื่องมือวัดความโปร่งใสและการทุจริตของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก

คะแนน : 0 (คอร์รัปชันมากที่สุด) - 100 (คอร์รัปชันน้อยที่สุด)

จัดทำโดย: องค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ (Transparency International)

9 แหล่งข้อมูล/ที่มาของคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต

- World Competitiveness Yearbook : การดัดสินบนและการทุจริต
- World Justice Project Rule of Law Index : พฤติกรรมมีขอบของเจ้าหน้าที่รัฐ
- Bertelman Foundation Transformation Index : การบังคับใช้กฎหมาย
- Political and Economic Risk Consultancy : การรับรู้ผลกระทบการทุจริตต่อสังคม
- World Economic Forum Executive Survey: การจ่ายสินบนของภาคธุรกิจ

9 แหล่งข้อมูล/ที่มาของคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต

- Political Risk Services International Country Risk : ความสัมพันธ์ทางการเมืองที่มีการทุจริตโดยระบบอุปถัมภ์-เครือข่ายตี-ภาคธุรกิจ
- Economist intelligence Unit Country Risk: พฤติกรรมมีขอบของเจ้าหน้าที่รัฐ
- Global Insight Country Risk : การดำเนินธุรกิจเกี่ยวข้องกับทุจริตมากน้อยหรือไม่
- Varieties of Democracy Project : การทุจริตและการขัดกันแห่งผลประโยชน์ในภาครัฐ ฝ่ายบริหาร นิติบัญญัติ ตุลาการ

ความสำคัญของดัชนีการรับรู้การทุจริต

- เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจการลงทุนของต่างประเทศ
- สะท้อนการเป็นประเทศที่มีความโปร่งใสในมุมมองของนานาชาติ
- สร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือระหว่างประเทศ

CPI : Corruption Perception Index 2020

ดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์คอร์รัปชัน พ.ศ. 2563

ผลการจัดอันดับพบว่า

ประเทศไทยได้คะแนน 36 คะแนนจากคะแนนเต็ม 100 คะแนน

★ อันดับโลก อันดับที่ 104 จากทั้งหมด 180 ประเทศ

★ อันดับในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก อันดับที่ 19 จากทั้งหมด 31 ประเทศ

★ อันดับในภูมิภาคอาเซียน อันดับที่ 5 จากการจัดอันดับทั้งหมด 10 ประเทศ

CORRUPTION PERCEPTIONS INDEX 2020

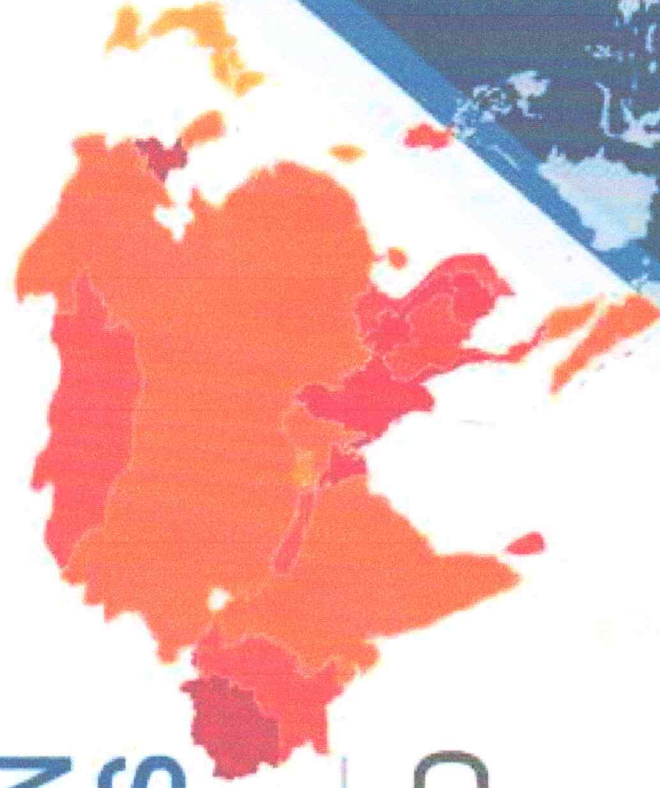
 THAILAND

104/180

RANK

36/100

SCORE

CPI 2020

ตารางแสดงอันดับดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทย
เมื่อเปรียบเทียบกับอันดับโลกและอาเซียน

ปี(ค.ศ.)	2016	2017	2018	2019	2020	Change 2019-2020
คะแนน	35	37	36	36	36	↕
อันดับ โลก	101 180	96 180	99 180	101 180	104 180	↓
อันดับ เอเชีย แปซิฟิก	19 31	18 31	18 31	19 31	19 31	↕
อันดับ อาเซียน	5 10	4 10	5 10	6 10	5 10	↑

Index 2020 Results table

Search

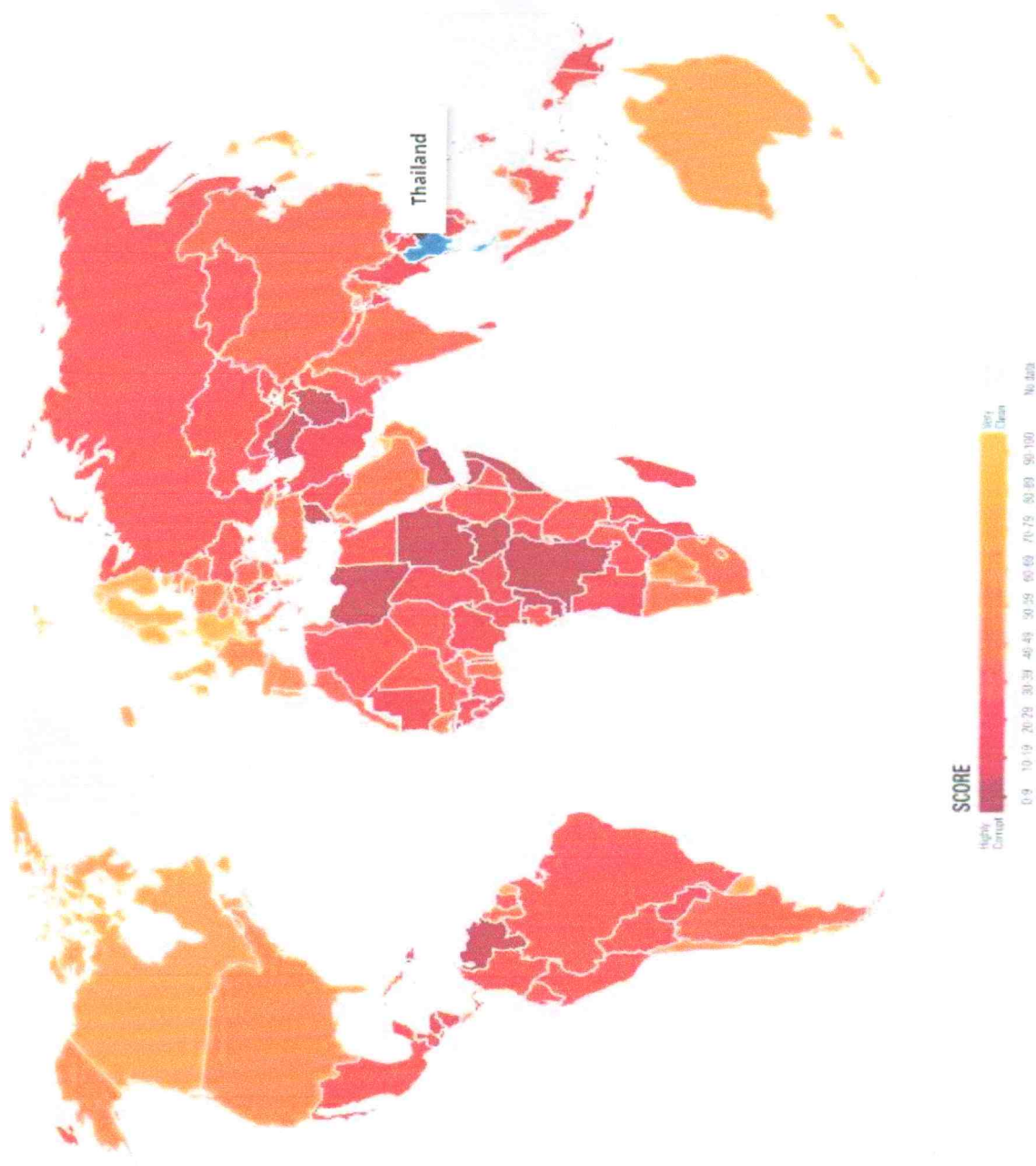
Q

Score	Country	Rank
38	New Zealand	1
38	Denmark	1
35	Finland	3
35	Switzerland	3
35	Singapore	3
35	Sweden	3
34	Norway	7
32	Netherlands	8

ASIA PACIFIC

THAILAND

Score Rank Score change
 36/100 104/180 ↓ -1 since 2012

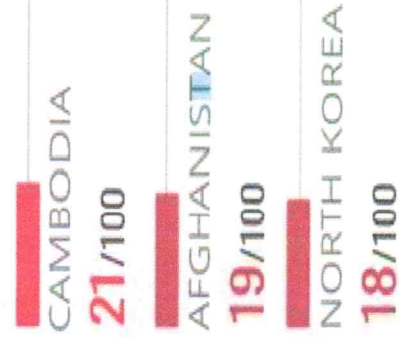

IN A NUTSHELL

TOP SCORERS

BOTTOM SCORERS

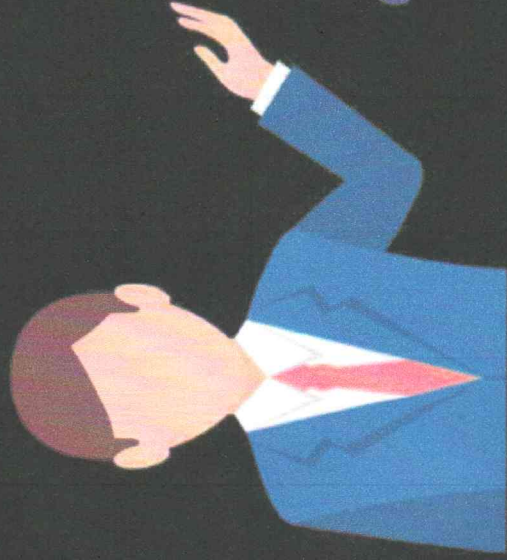
SESSIONS THREE

การขัดกันแห่งผลประโยชน์ (CONFLICT OF INTERESTS : COI)

“ผลประโยชน์ทับซ้อน” Conflict of Interests

- การขัดกันระหว่าง

ประโยชน์ส่วนตนกับประโยชน์ส่วนรวม

- ผลประโยชน์ทับซ้อน

- การขัดกันแห่งผลประโยชน์

CONFLICT OF INTERESTS : COI

การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนกับประโยชน์ส่วนรวม หมายถึง การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการใด ๆ ตามอำนาจหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม แต่กลับเข้าไปมีส่วนได้เสียกับกิจกรรมหรือการดำเนินการที่เอื้อผลประโยชน์ให้กับตนหรือพวกพ้อง ทำให้การใช้อำนาจหน้าที่/การใช้ดุลยพินิจ (เพื่อส่วนรวม) เป็นโดยไม่สุจริต ก่อให้เกิดผลเสียต่อภาครัฐ

พื้นที่สีขาว แทน ประโยชน์ส่วนตน
พื้นที่สีดำ แทน ประโยชน์ส่วนรวม

พื้นที่สีเทา เกิดจากการทับซ้อนของสีขาวและสีดำ เป็นพื้นที่เกิด
“การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม”

ความหมาย : “ผลประโยชน์ทับซ้อน” (Conflict of Interests)

เคนเนท เคอเนาแฮน (Kenneth Kernaghan) :

“สถานการณ์ซึ่งเจ้าหน้าที่ของรัฐมีผลประโยชน์ส่วนตนอยู่ และได้ใช้อิทธิพลตามหน้าที่และความรับผิดชอบทางสาธารณะไปขัดกับผลประโยชน์ส่วนตัว”

แซนดร้า วิลเลียม (Sandra Williams) :

“การที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือข้าราชการได้เปิดโอกาสให้เงิน หรือผลประโยชน์ส่วนตัวเข้ามามีอิทธิพลต่อหน้าที่และความรับผิดชอบที่จะต้องมีต่อสาธารณะ”

ความหมาย : “ผลประโยชน์ทับซ้อน” (Conflict of Interests)

แพทริก บอยเออร์ (Patrick Boyer)

“สถานการณ์ที่เจ้าหน้าที่รัฐมีผลประโยชน์ส่วนตัวและได้ใช้อิทธิพลหรือจะใช้อิทธิพล
ของตำแหน่งหน้าที่ไปเพื่อผลประโยชน์ส่วนตัว”

ผาสุก พงษ์ไพจิตร

“สภาวะซึ่งการกำหนดนโยบายเพื่อผลประโยชน์ของสังคมโดยรวม หรือการตัดสินใจทาง
การเมืองถูกแทรกแซงด้วยผลประโยชน์เฉพาะของธุรกิจเอกชน อันทำให้ผลที่ออกมาคือนโยบาย
ที่ให้ผลประโยชน์กับธุรกิจเอกชนบางรายบางกลุ่ม แต่สังคมโดยรวมเสียประโยชน์”

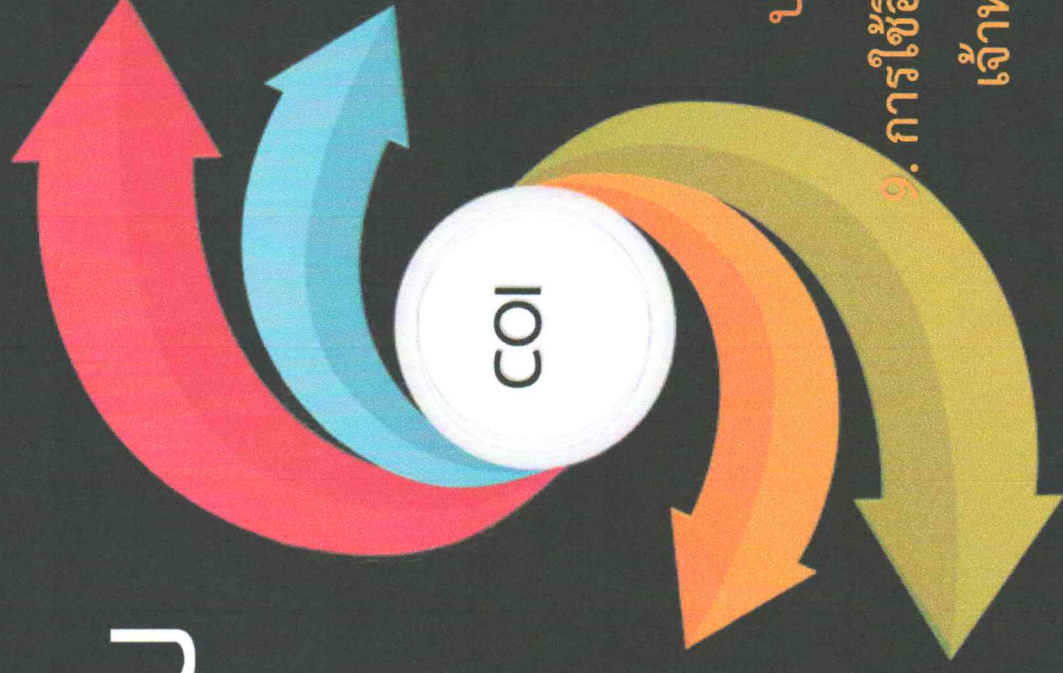
10 รูปแบบ

1. การรับผลประโยชน์ต่าง ๆ

2. การทำธุรกิจกับตัวเอง
หรือเป็นคู่สัญญา

3. การทำงานหลังจาก
ออกจากตำแหน่งสาธารณะ
หรือหลังเกษียณ

4. การทำงานพิเศษ

1. การรับผลประโยชน์ต่าง ๆ

การรับผลประโยชน์ต่างๆ (Accepting benefits)

ซึ่งผลประโยชน์ต่าง ๆ ได้แก่ ทรัพย์สิน ของขวัญ การลดราคา การรับความ
บันเทิง การรับบริการ การรับการฝึกอบรม หรือสิ่งอื่นใดในลักษณะเดียวกันนี้

และผลจากการรับผลประโยชน์ต่าง ๆ นั้น ได้ส่งผลให้ต่อการตัดสินใจของ
เจ้าหน้าที่ของรัฐในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่

2. การทำธุรกิจกับตัวเอง หรือ เป็นคู่สัญญา

การทำธุรกิจกับตนเอง (Self - dealing) หรือเป็นผู้สัญญา (Contracts)

เป็นการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยเฉพาะผู้มีอำนาจในการตัดสินใจ เข้าไปมีส่วนได้เสียในสัญญาที่ทำกับหน่วยงานที่ตนสังกัด โดยอาจจะเป็นเจ้าของบริษัทที่ทำสัญญาเอง หรือเป็นของเครือญาติ สถานการณ์เช่นนี้เกิดบทบาทที่ขัดแย้ง หรือเรียกได้ว่าเป็นทั้งผู้ซื้อและผู้ขายในเวลาเดียวกัน

3. การทำงานหลังจากออกจากตำแหน่งสาธารณะ หรือหลังเกษียณ

การทำงานหลังจากออกจากตำแหน่งหน้าที่สาธารณะหรือหลังเกษียณ (Post - employment) เป็นการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐพ้นจากตำแหน่งสาธารณะ และไปทำงานในบริษัทเอกชนที่ดำเนินธุรกิจประเภทเดียวกันหรือบริษัทที่มีความเกี่ยวข้องกับหน่วยงานเดิม โดยบุคคลผู้เคยดำรงตำแหน่งในสาธารณะมาก่อน มักจะ รู้ข้อมูล ความลับ ขั้นตอนวิธีการทำงาน มีอิทธิพลต่อเจ้าหน้าที่ที่ยังดำรงตำแหน่งอยู่ และใช้อิทธิพลหรือความสัมพันธ์จากที่เคยดำรงตำแหน่งในหน่วยงานเดิมนั้นหาประโยชน์จากหน่วยงานให้กับบริษัทและตนเอง

4. การทำงานพิเศษ

การทำงานพิเศษ (Outside employment or moonlighting)

ในรูปแบบนี้ไม่ได้หลายลักษณะ ไม่ว่าจะเป็นการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐตั้งบริษัทดำเนินธุรกิจ ที่เป็นการแข่งขันกับหน่วยงานหรือองค์การสาธารณะที่ตนสังกัด หรือการรับจ้างพิเศษเป็นที่ปรึกษาโครงการ โดยอาศัยตำแหน่งในราชการสร้างความน่าเชื่อถือว่าเป็นโครงการของผู้ว่าจ้างจะไม่มีปัญหาติดขัดในการพิจารณาจากหน่วยงานที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นสังกัดอยู่

5. การรู้ข้อมูลภายใน

การรู้ข้อมูลภายใน (Inside information)

เป็นสถานการณ์ที่เจ้าหน้าที่ของรัฐใช้ประโยชน์จากการที่ตนเองรับรู้ข้อมูลภายในหน่วยงาน และนำข้อมูลนั้นไปหาผลประโยชน์ให้กับตนเองหรือพวกพ้อง อาจจะไปหาประโยชน์โดยการขายข้อมูลหรือเอาประโยชน์เสียเอง

6. การใช้ทรัพย์สินของราชการเพื่อประโยชน์ส่วนตัว

การใช้ทรัพย์สินของราชการเพื่อประโยชน์ส่วนตัว (Using your employer's property for private advantage) เป็นการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐนำเอาทรัพย์สินของราชการซึ่งจะต้องใช้เพื่อประโยชน์ของทางราชการเท่านั้นไปใช้เพื่อประโยชน์ของตนเองหรือพวกพ้อง หรือการใช้ให้ผู้ได้บังคับบัญชาไปทำงานส่วนตัว

7. การนำโครงการสาธารณะลงในเขตเลือกตั้ง เพื่อประโยชน์ทางการเมือง

การนำโครงการสาธารณะลงในเขตเลือกตั้งเพื่อประโยชน์ทางการเมือง
(Pork - barreling) เป็นการที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือผู้บริหารระดับสูงอนุมัติโครงการไปลงพื้นที่หรือบ้านเกิดของตนเอง หรือการใช้งบประมาณสาธารณะเพื่อหาเสียง

กรณีตัวอย่าง : การที่นักการเมืองในจังหวัด ขอเพิ่มงบประมาณเพื่อทำโครงการตัดถนนหรือสร้างสะพานในจังหวัด โดยใช้ชื่อหรือนามสกุลตนเองเป็นชื่อสะพานและถนนนั้น เพื่อแสดงความเป็นเจ้าของสิ่งสาธารณะ

8. การใช้ตำแหน่งหน้าที่เอื้อประโยชน์แก่เครือญาติ หรือพวกพ้อง

การใช้ตำแหน่งหน้าที่แสวงหาประโยชน์แก่เครือญาติหรือพวกพ้อง
(Nepotism) หรืออาจจะเรียกว่าระบบอุปถัมภ์พิเศษ

- การอนุมัติแต่งตั้งคู่สมรสหรือลูกเข้ามารับตำแหน่งสำคัญ ๆ ในหน่วยงาน
- การใช้อำนาจแต่งตั้งหรือเลื่อนขึ้นอย่างไม่เป็นธรรม
- การคัดสรร คัดเลือกบุคลากรอย่างไม่โปร่งใส

9. การใช้อิทธิพลเข้าไปมีผลต่อการตัดสินใจของเจ้าหน้าที่ของรัฐ
หรือหน่วยงานของรัฐอื่น (influence)

การใช้อิทธิพลเข้าไปมีผลต่อการตัดสินใจของเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงาน
ของรัฐอื่น คือ การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐอาศัยตำแหน่งหน้าที่ของตนเอง
เข้าแทรกแซงการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ให้ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบด้วย
ระเบียบ และกฎหมายหรือฝ่าฝืนจริยธรรม

10. การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับ ประโยชน์ส่วนรวมรูปแบบอื่น ๆ

คือ พฤติการณ์ของการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับ
ประโยชน์ส่วนรวมที่นอกเหนือจาก 9 รูปแบบดังกล่าว

ช่องทางการแจ้งเบาะแสการทุจริต

1. จดหมาย/บันทึกข้อความ
2. พบเจ้าหน้าที่เพื่อร้องเรียนด้วยตนเอง
ณ สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัด ทุกจังหวัด
3. Website www.nacc.go.th
4. สายด่วน ป.ป.ช. โทร 1205

ช่องทางการติดต่อ

สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเพชรบูรณ์
เลขที่ 69/11 หมู่ที่ 2 ถนนสระบุรี-หล่มสัก ตำบลสะเดียง
อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ 67000

โทรศัพท์ 056 725 515

เว็บไซต์ www.nacc.go.th/phetchabun

ZERO TOLERANCE

คนไทยไม่ทนต่อการทุจริต

แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจ
เกี่ยวกับการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม
และมาตรา ๑๒๖ , มาตรา ๑๒๗ และมาตรา ๑๒๘ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑

ให้ท่านพิจารณาพฤติกรรมดังต่อไปนี้ว่าเป็นการกระทำที่เข้าข่ายการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวมหรือไม่ จากนั้นทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องดังกล่าว

ข้อ	พฤติกรรม	เข้าข่าย	ไม่เข้าข่าย
๑	ข้าราชการครู ใช้เวลาหลังเลิกจากงานไปทำธุรกิจร้านกาแฟที่บ้านเพื่อหารายได้เสริมให้กับตนเอง		
๒	นายช่างโยธาฯ ของอบต. ก. ผู้มีหน้าที่พิจารณาและตรวจสอบแบบก่อสร้างอาคาร ได้รับเขียนแบบงานก่อสร้างอาคารให้กับบริษัทเอกชนที่จะก่อสร้างในเขตพื้นที่ของอบต. ก.		
๓	ข้าราชการให้ข้อมูลกับญาติของตนว่าให้เก็งกำไรซื้อที่ดินไว้ก่อน เพราะหน่วยงานมีแผนจะซื้อที่ดินบริเวณดังกล่าวเพื่อก่อสร้างถนน		
๔	เจ้าหน้าที่รัฐนำคอมพิวเตอร์ (notebook) ส่วนตัว มาใช้ที่ทำงานเพื่อเป็นประโยชน์ต่อทางราชการ		
๕	ผู้บริหารสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ลาออกจากราชการเพื่อไปทำงานในบริษัทผลิตหรือขายรถยนต์		

ให้ท่านพิจารณาพฤติกรรมดังต่อไปนี้ว่าเป็นการดำเนินการที่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๒๘ หรือไม่ จากนั้นทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องดังกล่าว

ข้อ	พฤติกรรม	ดำเนินการถูกต้อง	ดำเนินการไม่ถูกต้อง
๖	นาย ก ดำรงตำแหน่งปลัดอำเภอ รับนาฬิกาแขวนมูลค่า ๔,๐๐๐ บาท จากลูกน้องในวันขึ้นบ้านใหม่ และไม่รายงานผู้บังคับบัญชา		
๗	นาย ข ดำรงตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัดได้รับแหวนทองหนัก ๑ บาท จากเพื่อนสนิทในวันเกิด และไม่รายงานผู้บังคับบัญชา		
๘	นาย ค ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ได้รับเงิน ๑ แสนบาท จากมารดาในวันตรุษจีน และไม่รายงานผู้บังคับบัญชา		
๙	นาย ง ดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ได้รับพระเครื่องมูลค่า ๒,๐๐๐ บาท จากลูกน้องคนสนิทในวันแต่งงาน และไม่รายงานผู้บังคับบัญชา		
๑๐	นาย จ ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ได้รับไอแพดมูลค่า ๒๐,๐๐๐ บาท จากผู้รับเหมาเป็นของฝากจากประเทศสหรัฐอเมริกา และไม่รายงานผู้บังคับบัญชา		